

“Comunió dels sants”

Viviu una particular Comunió dels Sants: i cadascú sentirà, a l'hora de la lluita interior, igual que a l'hora del treball professional, l'alegria i la força de no estar sol. (Camí, 545)

9 de febrer

Ara fa un instant, abans del *lavabo*, hem invocat l'Esperit Sant, tot demanant-li de beneir el Sacrifici ofert al seu Sant Nom. Un cop acabada la purificació, ens dirigim a la Trinitat -*Suscipe, Sancta Trinitas*-,

perquè aculli allò que presentem en memòria de la vida, de la Passió, de la Resurrecció i de l'Ascensió de Crist, en honor de Maria, sempre Verge, en honor de tots els Sants.

Que l'oblació redundi en salvació de tothom -*Orate, fratres*, resa el sacerdot-, perquè aquest sacrifici és meu i vostre, de tota l'Església Santa. Pregueu, germans, ni que sigueu pocs els qui us trobeu reunits: mal que hi hagi només un cristià present materialment, i encara que solament hi hagués el celebrant: perquè qualsevol Missa és l'holocaust universal, rescat de totes les tribus i llengües i pobles i nacions.

Tots els cristians, per la Comunió dels Sants, reben les gràcies de cada Missa, tant si és celebrada davant de milers de persones com si el sacerdot és ajudat d'un nen com a únic assitent, potser distret. Sigui com sigui, la terra i el cel s'uneixen per a

entonar amb els Àngels del Senyor:
Sanctus, Sanctus, Sanctus... (És Crist
que passa, 89)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/dailytext/
comunio-dels-sants/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/dailytext/comunio-dels-sants/) (09/08/2025)